

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 listopada 2014 roku

Sąd Okręgowy w Świdnicy w III Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: S.S.O. Tomasz Uszpulewicz

Protokolant: Agata Konieczna

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 6 listopada 2014 roku

przy udziale Marka Bzunka Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Świdnicy

sprawy **M. J.W.**

syna R. i B. z domu T.

urodzonego (...) w G.

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od kwietnia 2003 r. do lipca 2005 r. w K.i Z., w województwie (...)oraz w miejscowości L.na terytorium W., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, po uprzednim podrobieniu w celu użycia za autentyczne pisma adresowanego do (...) S.A.w Z.opatrzonego datą 3 marca 2005 r., oraz podpisu Ł. B.w piśmie z dnia 21 kwietnia 2005 r. adresowanym do (...) S.A.w G., stanowiącymi zgłoszenie szkody komunikacyjnej, posługując się tymi dokumentami jako autentycznymi oraz potwierdzającym nieprawdę dokumentem: „potwierdzenie okoliczności wypadku przez sprawcę szkody” datowanego 12 lipca 2005 r. wskazującymi, że Ł. B.był sprawcą potrącenia pieszego G. G.w miejscowości R.na terytorium W., kierowanym przez niego samochodem marki (...)nr rej. (...)czym usiłował doprowadzić przedstawiciela (...) S.A.w W., za pomocą wprowadzenia w błąd co do zaistnienia szkody, do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, poprzez wypłacenie z tytułu zawartej umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego odszkodowania, w wysokości 102.710 zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na wykrycie podstępu przez przedstawiciela pokrzywdzonego,

tj. o czyn z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 11 § 2 kk oraz art. 12 kk,

II. w okresie od kwietnia 2003 r. do maja 2005 r. w K.i Z., w województwie (...), oraz w miejscowości M.na terytorium W., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, posługując się jako autentycznymi potwierdzającymi nieprawdę dokumentami w postaci oświadczenia z dnia 3 marca 2005 r., oraz zgłoszenia szkody z dnia 2 maja 2005 r., wskazującymi, że A. J.był w dniu 16 lutego 2005 r. sprawcą potrącenia pieszego A. P., w miejscowości S.na terytorium W., kierowanym przez niego samochodem marki (...)nr rej. (...)czym usiłował doprowadzić przedstawiciela (...) S.A.w W., za pomocą wprowadzenia w błąd co do zaistnienia szkody, do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, poprzez wypłacenie z tytułu zawartej umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego, odszkodowania w wysokości 106.772 zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na wykrycie podstępu przez przedstawiciela pokrzywdzonego,

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 12 kk.,

III. w okresie od kwietnia 2003 r. do stycznia 2005 r. w Z., w województwie (...), oraz w miejscowościach M.i L.na terytorium W., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, posługując się jako autentycznym potwierdzającym nieprawdę dokumentem w postaci wniosku o wypłatę odszkodowania z dnia 21 stycznia 2005 r., wskazującym, że R. J.był w dniu 4 grudnia 2004 r. sprawcą potrącenia pieszego R.L.w miejscowości S.na terytorium W., kierowanym przez niego samochodem marki (...)nr rej. (...)czym usiłował doprowadzić przedstawiciela (...) S.A.w W., za pomocą wprowadzenia w błąd co do zaistnienia szkody, do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, poprzez wypłacenie z tytułu zawartej umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego odszkodowania w wysokości 102.185 zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnęła z uwagi na wykrycie podstępny przez przedstawiciela pokrzywdzonego,

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 12 kk.,

IV. w okresie od marca 2003 r. do kwietnia 2005 r. w miejscowości M.i P.na terytorium W., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, posługując się jako autentycznym poświadczającym nieprawdę w piśmie z dnia 6 października 2004 r. stwierdzającym że P. S.był w dniu 18 lipca 2004 r. sprawcą potrącenia rowerzysty R. D.w miejscowości A.na terytorium W., kierowanym przez niego samochodem marki (...)nr rej. (...)czym doprowadził przedstawiciela (...) S.A.w W., za pomocą wprowadzenia w błąd co do zaistnienia szkody, do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, poprzez wypłacenie z tytułu zawartej umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego odszkodowania w wysokości 512.975 zł,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk i art. 12 kk,

V. w okresie od marca 2003 r. do stycznia 2005 r. w miejscowości M.i P.na terytorium W., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, posługując się jako autentycznymi poświadczającymi nieprawdę w pismach z dnia 23 listopada 2003 r. i 21 stycznia 2004 r. stwierdzającymi, że P. S.był w dniu 12 lipca 2004 r., w miejscowości L.sprawcą potrącenia motorowerzysty V.F., kierowanym przez niego samochodem marki (...)nr rej. (...)czym doprowadził przedstawiciela (...) S.A.w W., za pomocą wprowadzenia w błąd co do zaistnienia szkody, do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, poprzez wypłacenie z tytułu zawartej umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego odszkodowania w wysokości 625.942, 30 zł,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk i art. 12 kk,

VI. w okresie od maja 2004 r. do kwietnia 2005 r. w miejscowości M.na terytorium W.i w K., w województwie (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, posługując się jako autentycznymi poświadczającymi nieprawdę dokumentami stwierdzającymi, że Z. W.w dniu 17 stycznia 2005 r., kierując samochodem osobowym marki (...), nr rej. (...)pomiędzy miejscowościami B. P.a L.był sprawcą wypadku drogowego, w którym obrażeń ciała doznał A. D.czym usiłował doprowadzić przedstawiciela (...) S.A.w W., za pomocą wprowadzenia w błąd co do zaistnienia szkody, do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, poprzez wypłacenie z tytułu zawartej umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego, odszkodowania w wysokości 102.085 zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na wykrycie podstępny przez przedstawiciela pokrzywdzonego,

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 12 kk,

VII. w okresie od 21 lutego 2005 r. do 30 marca 2005 r. w miejscowości M.na terytorium W.oraz w W., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie

i w porozumieniu z innymi osobami, posługując się jako autentycznymi poświadczającymi nieprawdę w pismach z dnia 22 stycznia 2005 r. i 5 lutego 2005 r. stwierdzającymi, że G. B.w dniu 12 lipca 2004 r., w miejscowości L.była sprawcą wypadku drogowego, w którym doznał razem z S. K.i A. P.ciężkich obrażeń ciała, kierowanym przez nią samochodem osobowym marki „(...)” nr rej. (...)należącym do E. M.czym doprowadził przedstawiciela (...) S.A.w W., za pomocą wprowadzenia w błąd co do zaistnienia szkody, do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, poprzez wypłacenie z tytułu zawartej umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego odszkodowania w wysokości 646.212, 60 zł,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk i art. 12 kk,

VIII. w marcu 2005 r. w G., w województwie (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, udzielił danych osobowych, danych samochodu osobowego marki (...), nr rej. (...)M. Z.oraz danych dotyczących ubezpieczenia w (...) S.A.od odpowiedzialności cywilnej celem wytworzenia fałszywych dokumentów stwierdzających, że w dniu 29 marca 2005 r. M. Z.był sprawcą potrącenia prowadzącego motocykl marki (...)nr rej. (...)obywatela włoskiego M. R.czym usiłował doprowadzić przedstawiciela (...) S.A.w W., za pomocą wprowadzenia w błąd co do zaistnienia szkody, do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, poprzez wypłacenie z tytułu zawartej umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego, odszkodowania w wysokości 102.287, 50 zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na wykrycie podstępu przez przedstawiciela pokrzywdzonego,

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk,

IX. w lipcu 2006 r. w M.na terytorium W.i w G., w województwie (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, udzielił danych osobowych E. M., danych nabytego od niej samochodu marki (...), nr rej. (...)oraz danych dotyczących ubezpieczenia E. M.w (...) S.A.od odpowiedzialności cywilnej, celem wytworzenia fałszywych dokumentów stwierdzających, że w dniu 17 lipca 2005 r. kierując samochodem marki (...)nr rej. (...)była sprawcą wypadku drogowego i uderzyła w samochód marki „(...)” nr rej. (...), prowadzony przez obywatelkę włoską S. B., powodując u niej obrażenia ciała czym usiłował doprowadzić przedstawiciela (...) S.A.w W., za pomocą wprowadzenia w błąd co do zaistnienia szkody, do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, poprzez wypłacenie z tytułu zawartej umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego odszkodowania w wysokości 202.000 zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na wykrycie podstępu przez przedstawiciela pokrzywdzonego,

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk.,

X. w miesiącach styczniu i lutym 2005 r. w G., w województwie (...), oraz w M.na terytorium W., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, po uprzednim podrobieniu w celu użycia za autentyczne poświadczającego nieprawdę pisma, że W. W.w dniu 29 marca 2005 r., kierując samochodem osobowym marki (...), nr rej. (...)należącym do S. W.był sprawcą potrącenia rowerzysty, obywatela włoskiego M. S., spowodował u niego uraz kręgosłupa czym usiłował doprowadzić przedstawiciela (...) S.A.w W., za pomocą wprowadzenia w błąd co do zaistnienia szkody, do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, poprzez wypłacenie z tytułu zawartej umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego, odszkodowania w wysokości 53.189, 50 zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na wykrycie podstępu przez przedstawiciela pokrzywdzonego,

tj. o czyn z art. 270 § 1 kk i z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i art. 12 kk,

XI. w marcu 2005 r. w G.w województwie (...), oraz w M.na terytorium W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, posługując się poświadczającymi nieprawdę dokumentami, że A. S.w dniu 2 listopada 2004 r., kierując samochodem osobowym marki (...), nr rej. (...)był sprawcą potrącenia pieszego, obywatela włoskiego A. D. D.czym usiłował doprowadzić przedstawiciela (...) S.A.w W., za pomocą wprowadzenia w błąd co do zaistnienia szkody, do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, poprzez

wypłacenie z tytułu zawartej umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego, odszkodowania w wysokości 204.575 zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na wykrycie podstępny przez przedstawiciela pokrzywdzonego,

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk.,

XII. w okresie od stycznia 2005 r. do maja 2005 r., w G., w województwie (...), oraz w miejscowościach M., A.i L.na terytorium W., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, posługując się poświadczającymi nieprawdę dokumentami w postaci pism z dnia 27 stycznia 2005 r. adresowanych do (...)w G.i (...)w M., oraz potwierdzeniem okoliczności wypadku przez sprawcę szkody z dnia 9 maja 2005 r., poświadczającymi nieprawdę, że w dniu 16 grudnia 2004 r., kierując samochodem osobowym marki (...), nr rej. (...)spowodował wypadek, w wyniku którego obrażeń ciała doznała P.C. M.i D'A. C.czym usiłował doprowadzić przedstawiciela (...) S.A.w W., za pomocą wprowadzenia w błąd co do zaistnienia szkody, do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, poprzez wypłacenie z tytułu zawartej umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego, odszkodowania w wysokości 101.557 zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na wykrycie podstępny przez przedstawiciela pokrzywdzonego,

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk. w zw. z art. 12 kk.

-----//-----

I. oskarżonego M. J. W. uznaje za winnego popełnienia czynów opisanych w punktach I i X części wstępnej wyroku, przy czym przyjmuje, że zostały one dokonane w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, a pierwszy z nich był popełniony w okresie od dnia 2 marca 2005 roku do dnia 12 lipca 2005 roku, natomiast drugi w styczniu i lutym 2005 roku, sformułowania: „Ł. B.” i „Ł. B.był” zastępuje sformułowaniami: „określonej osoby” i „określona osoba była”, sformułowania: „W. W.” i „S. W.” zastępuje sformułowaniami: „określona osoba” i „określonej osoby” - a sformułowanie: „był” w tym drugim zarzucie zastępuje sformulowaniem: „była”, nadto skreśla sformulowania „G. G.” i „M. S.” oraz w określeniu czasu drugiego fikcyjnego zdarzenia zastępuje datę 29 marca 2005 roku datą 16 listopada 2004 roku, to jest popełnienia ciągu dwóch występków z art. 270 § 1 K.k. w zw. z art. 13 § 1 K.k. w zw. z art. 286 § 1 K.k. w zw. z art. 11 § 2 K.k. w zw. z art. 12 K.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 K.k. w zw. z art. 11 § 3 K.k. w zw. z art. 14 § 1 K.k. w zw. z art. 91 § 1 K.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

II. oskarżonego M. J. W. uznaje za winnego popełnienia czynów opisanych w punktach II, III, VI, VIII, IX, XI i XII części wstępnej wyroku, przy czym przyjmuje, że zostały one dokonane w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, pierwszy z nich był popełniony w dniu 2 maja 2005 roku, drugi z nich został popełniony w dniu 21 stycznia 2005 roku, trzeci z nich został popełniony w dniu 8 lutego 2005 roku, czwarty z nich został popełniony w dniu 29 kwietnia 2005 roku, piąty z nich został popełniony w okresie od dnia 10 lipca 2006 roku do dnia 17 grudnia 2007 roku, szósty z nich został popełniony w dniu 4 marca 2005 roku, siódmy z nich został popełniony w okresie od dnia 27 stycznia 2005 roku do dnia 1 lutego 2005, sformułowania: „A. J.był”, „R. J.był”, „Z. W.(...) był”, „R. Z.był”, „A. S.(...) był” zastępuje sformulowaniem: „określona osoba była”, sformulowania: „M. Z.” i „E. M.” zastępuje sformulowaniem: „określonej osoby”, sformulowanie: „pieszego A. P.” zastępuje sformulowaniem: „motorowerzystę”, sformulowanie: „A. D. A.” zastępuje sformulowaniem: „pieszy”, sformulowanie: „P.C. M.i D'A. C.” zastępuje sformulowaniem: „określone osoby”, skreśla sformulowania: „R. L.”, „M. R.”, „S. B.”, „A. D. D.”, kwotę 106.772 złotych zastępuje kwotą 102.775 złotych, to jest popełnienia pięciu występków z art. 13 § 1 K.k. w zw. z art. 286 § 1 K.k. (punkty II, III, VI, VIII i XI części wstępnej wyroku) oraz dwóch występków z art. 13 § 1 K.k. w zw. z art. 286 § 1 K.k. w zw. z art. 12 K.k. (punkty IX i XII części wstępnej wyroku) – razem ciągu siedmiu występków - i za to na podstawie art. 286 § 1 K.k. w zw. z art. 14 § 1 K.k. w zw. z art. 91 § 1 K.k. wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności,

III. oskarżonego M. J. W. uznaje za winnego popełnienia czynów opisanych w punktach IV, V i VII części wstępnej wyroku, przy czym przyjmuje, że zostały one dokonane w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, pierwszy z nich był popełniony w okresie od dnia 5 października 2004 roku do dnia 23 marca 2005 roku, drugi z nich był popełniony w okresie od dnia 26 listopada 2003 roku do dnia 20 grudnia 2004 roku, trzeci z nich był popełniony w okresie od

dnia 21 października 2004 roku do dnia 3 lutego 2005 roku, sformułowanie: „P. S.był” zastępuje sformulowaniem: „określona osoba była”, skreśliła sformułowania: „R. D. D.”, „V. F.”, a sformułowania: „G. B.” oraz „S. K.i A. P.” zastępuje sformulowaniami: „inna osoba” oraz „innymi osobami”, to jest popełnienia ciągu trzech występków z art. 286 § 1 K.k. w zw. z art. 294 § 1 K.k. w zw. z art. 12 K.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 K.k. w zw. z art. 294 § 1 K.k. w zw. z art. 91 § 1 K.k. wymierza mu karę 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, zaś na podstawie art. 33 § 2 K.k. orzeka wobec niego grzywnę w wymiarze 40 (czterdziestu) stawek dziennych po 100 (sto) złotych każda stawka dzienna,

IV. na podstawie art. 91 § 2 K.k. łączy orzeczone kary pozbawienia wolności i wymierza oskarżonemu M. J. W.karę łączną 4 (czterech) lat pozbawienia wolności,

V. na podstawie art. 69 § 1 K.k. w zw. z art. 343 § 2 punktem 2) K.p.k. warunkowo zawiesza wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego M. J. W., ustalając okres próby na 8 (osiem) lat,

VI. na podstawie art. 72 § 2 K.k. zobowiązuje oskarżonego M. J. W.do naprawienia części szkody przez zapłatę na rzecz (...) S.A.w W.kwoty 10.000 (dziesięciu tysięcy) złotych w terminie 2 (dwóch) lat od dnia uprawomocnienia się niniejszego wyroku,

VII. na podstawie art. 63 § 1 K.k. zalicza oskarżonemu M. J. W.na poczet orzeczonych kar grzywny oraz pozbawienia wolności okres tymczasowego aresztowania od dnia 6 kwietnia 2010 roku do dnia 21 maja 2010 roku przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm dziennym stawkom grzywny oraz jednemu dniowi kary pozbawienia wolności, a zatem na poczet kary grzywny zalicza 20 (dwadzieścia) dni tymczasowego aresztowania, a resztę tymczasowego aresztowania zalicza na poczet kary pozbawienia wolności,

VIII. na podstawie art. 627 K.p.k. zasądza od oskarżonego M. J. W.na rzecz oskarżyciela posiłkowego (...) S.A.w W.wydatki w kwocie 3.600 (trzech tysięcy sześciuset) złotych,

IX. na podstawie art. 627 K.p.k. oraz art. 2 ust. 1 punktu 5) ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (j. t. Dz. U. nr 49 z 1983 roku, poz. 223 ze zm.) zasądza od oskarżonego M. J. W.na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe z tytułu wydatków w kwocie 388 (trzystu osiemdziesięciu ośmiu) złotych oraz z tytułu opłaty w kwocie 400 (czterystu) złotych.

UZASADNIENIE

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony M. W.wyjechał w 2001 roku do pracy do W.. Początkowo pracował w firmie budowlanej, jednakże z uwagi na to, że ówczesny pracodawca przestał mu płacić zrezygnował u niego z zatrudnienia. Wówczas poprzez znajomego poznał włoskiego adwokata- S. T.specjalizującego się w wypadkach komunikacyjnych. W 2004 roku po ponownym przyjeździe do W., rozpoczął pracę jako murarz, remontując należące do tego prawnika nieruchomości. Z czasem, gdy poznał język włoski, pomagał mu jako tłumacz w sprawach z udziałem polskich obywateli.

Dowód:

-wyjaśnienia oskarżonego M. W.k. 97-99,100-101,102-105,106-108,109-112,113-115,116-120,121-123,124-126

Ł. B.za namową P. S.udostępnił mu swoje dane osobowe i dane dotyczące ubezpieczenia swojego samochodu. Podpisał też „in blanco” czystą kartkę papieru, która została wykorzystana do sporządzenia w jego imieniu pisma potwierdzającego udział w wypadku drogowym, przekazanego następnie do przedstawiciela ubezpieczyciela U. C. I.w M.oraz podpisał formularz pod nazwą: „potwierdzenie okoliczności zaistnienia wypadku”. Udostępnił też numer polisy ubezpieczeniowej (...). Za to otrzymał korzyść majątkową w kwocie 900 zł . Dane te P. S.przekazał następnie oskarżonemu M. W.celem wykonania fałszywych dokumentów do wniosku o wypłacenie odszkodowania z tytułu

ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej. Tekst zgłoszenia wypadku drogowego do (...) SA (...)i „S. L. U. C. S.” z datą 2 marca 2005 r. oraz podpis rzekomego sprawcy wypadku pod treścią pisma w języku włoskim zatytułowanym (...)nakreślił M. W..

Otrzymane od Ł. B.dane osobowe i dane dotyczące ubezpieczenia samochodu tej osoby przekazał S. T.. Następnie zgłoszono szkodę, gdzie wskazano, że w dniu 5 grudnia 2004 r. w miejscowości L.Ł. B., kierujący własnym samochodem marki (...), numer rejestracyjny (...)miał potrącić na przejściu dla pieszych G. G., który doznał złamania stawu skokowego. W rzeczywistości wskazany w zgłoszeniu Ł. B.nigdy nie był we W.i nie uczestniczył w takim zdarzeniu. W toku postępowania odszkodowawczego ustalono, że wskazany jako poszkodowany obywatel W.w dniu 5 grudnia 2004 roku doznał kontuzji sportowej w czasie meczu między drużynami S. – R.VII. Okoliczności, w jakich doznał obrażeń ciała, potwierdziła treść zgłoszenia odnotowanego na miejscowym pogotowiu za numerem (...). Dyżurny pogotowia odebrał zgłoszenie kontuzji ze stadionu sportowego. W pogotowiu miały być zarejestrowane dwie dokumentacje tego samego zdarzenia: jedna wskazywała na kontuzję sportową, a druga na obrażenia doznane w wypadku drogowym. Fakt odniesienia kontuzji sportowej przez tę osobę odnotowano w komentarzach o meczu zamieszczonych na forum internetowym. Ostatecznie odszkodowania nie wypłacono, zaś na jego poczet (...)utworzyło rezerwę finansową w wysokości 25 000 euro, co odpowiadało kwocie 102 710 zł.

Dowód:

-wyjaśnienia oskarżonego M. W.k. 97-99,100-101,102-105,106-108,109-112,113-115,116-120,121-123,124-126

-zeznania P. S. k. 208 – 213,214-216,218-219v.

-zeznania Ł. B. k.9220-225,226

-sprawozdanie z badania pisma z dnia 27 sierpnia 2009 r. k. 227-278

-sprawozdanie z badania pisma z dnia 13 października 2009 r. k. 279 – 305

-raport z dochodzenia prywatnego biura detektywistycznego k. 306-313

-dokumentacja dotycząca pojazdu marki „(...) nr rej. (...)k. 314-329

-wykaz (analiza szczegółowa szkód) k.588-597,648

A. J.jest mieszkańcem wsi (...)położonej niedaleko Z.. Wiosną 2005 roku był on właścicielem samochodu marki (...), o nr rej. (...). W marcu 2005 r. przyjechał do niego z W.kolega – P. S., który zaproponował, by przekazał mu swoje dane personalne, jak również dane dotyczące jego samochodu. Mówił, że może się dorobić, gdyż ma on we W.kolegę, który jest adwokatem i który dokonuje oszustw ubezpieczeniowych. A. J.początkowo nie chciał się na to zgodzić, lecz w końcu uległ i przekazał mu żądane przez niego dane. Sporządził też dokument zatytułowany „potwierdzenie okoliczności zaistnienia wypadku”, w którym zawarł nieprawdziwe informacje co do okoliczności zaistnienia wypadku w dniu 16 lutego 2005 r., kiedy to rzekomo w miejscowości S.na terenie W.miał potrącić swoim samochodem jadącego na motorowerze A. P.. A. J.od P. S.otrzymał za to 1000 zł, zaś ten przekazał udostępnione przez A. J.dane M. W., celem sporządzenia fałszywych dokumentów do wniosku o wypłacenie odszkodowania. Po zgłoszeniu szkody w dniu 2 maja 2005 roku (...)utworzyło na ten cel rezerwę finansową w wysokości 25.000 euro, co stanowiło równowartość 102. 775 zł. Do wypłaty odszkodowania ostatecznie nie doszło.

Dowód:

-wyjaśnienia oskarżonego M. W.k. 97-99,100-101,102-105,106-108,109-112,113-115,116-120,121-123,124-126

-zeznania P. S. k. 208 – 213,214-216,218-219v.

-zeznania A. J. k. 3330-332, 333

-kopie materiałów postępowania wyjaśniającego przeprowadzonego przez (...) w W. dotyczące zdarzenia rzekomo spowodowanego przez A. J. k. 334-338

-dokumentacja dotycząca pojazdu marki (...) nr rej. (...), k. 339-347

-wykaz (analiza szczegółowa szkód) k. 599-601,648

Podobnie P. S. postąpił jeśli chodzi o nieżyjącego już R. J., którego nakłonił do przekazania mu swoich danych osobowych oraz danych dotyczących jego samochodu marki (...), nr rej. (...). Dane te otrzymał oskarżony i przekazał je S. T. celem użycia w stworzeniu fikcyjnej dokumentacji do postępowania odszkodowawczego. Na tej podstawie zgłoszono szkodę, która miała polegać na tym, że w dniu 4 grudnia 2004 roku w miejscowości S. na terenie W. R. J. miał potrącić swoim samochodem na przejściu dla pieszych pieszego - R. L.. W rzeczywistości osoba ta nie uczestniczyła w takim zdarzeniu i nie miało ono miejsca. Szkodę zgłoszono w dniu 21 stycznia 2005 r. w U. C. I. w M. oraz w (...) w G.. Odszkodowanie nie zostało wypłacone, a na jego poczet (...) utworzyło rezerwę finansową w kwocie 25 000 euro, co odpowiadało kwocie 102.185 zł.

Dowód:

-wyjaśnienia oskarżonego M. W. k. 97-99,100-101,102-105,106-108,109-112,113-115,116-120,121-123,124-126

-zeznania P. S. k. 208 – 213,214-216,218-219v.

-zeznania A. J. k. 3330-332, 333

-kopie materiałów postępowania wyjaśniającego przeprowadzonego przez (...) w W. dotyczące zdarzenia rzekomo spowodowanego przez R. J. k. 348-378

-dokumentacja dotycząca pojazdu marki (...) nr rej. (...) k. 379 – 381

-wykaz (analiza szczegółowa szkód) k. 602-607,648

W identyczny sposób dane P. S. oraz samochodu marki (...), nr rej. (...) zostały wykorzystane do wyłudzenia odszkodowania za to, iż w dniu 18 lipca 2004 roku miał on rzekomo potrącić rowerzystę R. D., który miał doznać złamania kości pięty. Faktycznie P. S. nie był sprawcą takiego wypadku. Udzielił on swoich danych osobowych i danych co do ubezpieczenia samochodu M. W., a ten S. T.. Na podstawie otrzymanych przez oskarżonego danych, w dniu 5 października 2004 roku zgłoszono szkodę. We wnioskach o wypłatę nienależnego odszkodowania posłużono się numerem polisy (...)/(...) P. S.. Odszkodowanie w kwocie odpowiadającej wartości w kwocie 512 975 zł. zostało wypłacone w dniu 23 marca 2005 r. na konto E. C..

Dowód:

-wyjaśnienia oskarżonego M. W. k. 97-99,100-101,102-105,106-108,109-112,113-115,116-120,121-123,124-126

-zeznania P. S. k. 208 – 213,214-216,218-219v.

-kopie materiałów postępowania wyjaśniającego przeprowadzonego przez (...) w W. dotyczące zdarzenia spowodowanego przez P. S., k. 382-401

-dokumentacja dotycząca pojazdu marki (...) nr rej. (...), k. 402– 406

-kopie materiałów postępowania wyjaśniającego przeprowadzonego przez (...) w W. dotyczące zdarzenia rzekomo spowodowanego przez P. S., k. 407 – 430

-wykaz (analiza szczegółowa szkód) k.614-618,648

P. S. udostępnił własne dane personalne oraz dane dotyczące samochodu marki (...), nr rej. (...) M. W. także odnośnie innego zdarzenia, a ten z kolei przekazał je dalej, tak jak w poprzednich wypadkach S. T., celem sporządzenia przez niego fałszywej dokumentacji dotyczącej wypłaty odszkodowania za rzekome zdarzenie drogowe, które miało mieć miejsce w dniu 12 lipca 2003 roku w L. na terenie W., kiedy to rzekomo prowadzący w/w pojazd P. S. miał wymusić pierwszeństwo przejazdu i potrącić motorowerzystę F.V., na skutek czego ten ostatni miał zostać przewieziony w stanie ciężkim do szpitala. Szkodę zgłoszono w U. C. I. w M. w dniu 26 listopada 2003 roku i na tej podstawie w dniu 20 grudnia 2004 roku nastąpiła wypłata odszkodowania w równowartości 625 942, 30 zł. Faktycznie poszkodowany odniósł obrażenia ciała z własnej winy, najjeżdżając w tym dniu na samochód należący do (...) nr rej. (...), ubezpieczony w (...), którym kierował F. C.. Zdarzenie miało miejsce w L. przy V. d. L. na wysokości budynku nr (...). Ustalenia te poczyniono na podstawie protokołu sporządzonego przez karabinierów. (...) w tym wypadku był także pasażer motoroweru P. B..

Dowód:

-wyjaśnienia oskarżonego M. W. k. 97-99,100-101,102-105,106-108,109-112,113-115,116-120,121-123,124-126

-zeznania P. S. k. 208 – 213,214-216,218-219v.

-kopie materiałów postępowania wyjaśniającego przeprowadzonego przez (...) w W. dotyczące zdarzenia spowodowanego przez P. S., k. 382-401

-dokumentacja dotycząca pojazdu marki (...) nr rej. (...), k. 402– 406

-kopie materiałów postępowania wyjaśniającego przeprowadzonego przez (...) w W. dotyczące zdarzenia rzekomo spowodowanego przez P. S., k. 407 – 430

-wykaz (analiza szczegółowa szkód) k.619-621,648

Od swojej znajomej J. B., noszącej obecnie nazwisko G., P. S. otrzymał też dane personalne Z. W. oraz dane samochodu marki S. (...), nr rej. (...). Dane te podobnie jak w poprzednich przypadkach przekazano M. W., a ten przekazał je dalej. Na tej podstawie próbowano wyłudzić odszkodowanie za to, iż w dniu 17 stycznia 2005 roku, na trasie pomiędzy R. a L., kierujący w/w samochodem Z. W. miał rzekomo potrącić pieszego A. D., który miał doznać złamania kości przedramienia, nadgarstka, łopatki i żeber. W rzeczywistości osoba ta nie uczestniczyła w takim zdarzeniu, a mundurowe służby publiczne we W. nie odnotowały takiego zajścia. Odszkodowania, na podstawie złożonych w dniu 8 lutego 2005 roku dokumentów (list polecony za potwierdzeniem), na które została utworzona rezerwa w kwocie 25 000 euro, co odpowiadało wartości 102 085 zł. dotychczas nie wypłacono.

Dowód:

-wyjaśnienia oskarżonego M. W. k. 97-99,100-101,102-105,106-108,109-112,113-115,116-120,121-123,124-126

-zeznania P. S. k. 208 – 213,214-216,218-219v.

-zeznania I. W. z dnia 17.10.2007 r. k. 431 – 432

-kopie materiałów postępowania wyjaśniającego przeprowadzonego przez (...) w W. dotyczące zdarzenia spowodowanego przez Z. W., k. 433 – 444

-sprawozdanie z badania pisma z dnia 27 sierpnia 2009 r., k. 227-278

-wykaz (analiza szczegółowa szkód) k.649-651,648

- raport z dochodzenia k. 639-647

M. W.przez dwa lata mieszkał u G. B.z którą mieszkał inny mężczyzna, który uległ wypadkowi. Oskarżony z G. B.zwracali się do S. T., aby spowodował wypłatę odszkodowania dla tego mężczyzny. S. T.zgodził się pod warunkiem, że G. B.poświadczy, że kierowała samochodem (...)i spowodowała wypadek. Danymi samochodu marki (...)dysponował ów prawnik. Samochód ten w rzeczywistości należał do E. M., który nie jeździł swoim samochodem do W.i nie pożyczał go nikomu w czasie rzekomego wypadku. Ubezpieczający pojazd w chwili rzekomego zdarzenia miał 67 lat. Pojazd był w dobrym stanie technicznym i nie był uszkodzony. Oskarżony zgodził się na tę propozycję. W dniu 21 października 2004 roku adwokat skierował pismo do U. C. I., a w dniu 22 stycznia 2005 roku zawiadomiona o zdarzeniu została (...). W zgłoszeniu podano, że w dniu 11 sierpnia 2004 roku w miejscowości L.na terytorium W.kierująca samochodem marki (...)rok produkcji (...), nr rej. (...)G. B.miała wypaść z drogi i skutkiem tego pasażerowie samochodu M. W., S. K.i A. P.doznali obrażeń ciała. M. W.doznał urazu kręgosłupa, złamania nosa i utraty zębów, A. P.doznał urazu głowy, złamania nosa i utraty zębów, a S. K.urazu kolana. Na miejsce zdarzenia nie wzywano żadnej służby ratowniczej i policji.

W związku z powyższym w dniu 3 lutego 2005 roku wypłacono odszkodowanie w wysokości stanowiącej równowartość 646.212,60 zł.

Samochód który miał brać udział w wypadku został po wypłacie świadczenia sprzedany w dniu 26 lipca 2005 roku sąsiadowi Z. Ł..

Do zaistnienia obrażeń ciała u M. W., A. P.i S. K.doszło w innych okolicznościach.

A. P.zmarł 22 listopada 2005 roku.

Dowód:

-wyjaśnienia oskarżonego M. W.k. 97-99,100-101,102-105,106-108,109-112,113-115,116-120,121-123,124-126

-kopie materiałów postępowania wyjaśniającego przeprowadzonego przez (...) w W. dotyczące zdarzeń rzekomo spowodowanych przez G. B. k. 4-25

-dokumentacja dotycząca pojazdu marki „ (...) (...) ” nr rej.(...)k. 652 – 669

-wykaz (analiza szczegółowa szkód) k.622-626,648

W bliżej nieustalonym dniu marca 2005 roku zamieszkały w G.R. G.spotkał znajomego - M. Z., który skarżył się na brak pracy oraz pieniędzy. Poprosił on R. G., by ten skontaktował go z M. W., o którym wiedział , że zajmuje się wyłudzeniem odszkodowań na podstawie fałszywych dokumentów za fikcyjne wypadki drogowe na terenie W.. R. G.skontaktował M. Z.z M. W., któremu M. Z.przekazał dane swojego samochodu osobowego marki (...), nr rej. (...)oraz dane dotyczące ubezpieczenia tego pojazdu od odpowiedzialności cywilnej. Miały one posłużyć do wyłudzenia odszkodowania w wysokości nie mniejszej niż 25 000 euro, stanowiących równowartość 102 287, 50 zł za rzekomo spowodowany przez M. Z.na terenie W.wypadek drogowy w dniu 29 marca 2005 roku, na skutek którego urazu kolana miał doznać motocyklista – obywatel W.R. M., kierujący (...), numer rejestracyjny (...).

Poszkodowany wystąpił w dniu 29 kwietnia 2005 roku o wypłatę odszkodowania do U. C. I.w M.. Utworzono rezerwę finansową w kwocie 25.000 euro.

Wskazany w zgłoszeniu sprawca nigdy nie był we W.. W tym czasie nie posiadał dokumentu uprawniającego go do przekroczenia granicy Państwa. Ustalono, że pierwszy paszport uzyskał w dniu 21 czerwca 2006 roku.

Ostatecznie odszkodowania nie wypłacono.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego M. W.k. 97-99,100-101,102-105,106-108,109-112,113-115,116-120,121-123,124-126

-zeznania R. G. k. 445 - 446,447 - 448, 449 - 450, 451 - 452, 453,454- 455,

456- 457, 458 - 459

-zeznania M. Z.k. 460 - 462,463- 466, 467 - 468, 469 - 470

-kopie materiałów postępowania wyjaśniającego przeprowadzonego przez (...)w W.dotyczące zdarzenia spowodowanego przez M. Z.k. 471 - 482

-dokumentacja dotycząca pojazdu marki (...) nr rej. (...) k.483 - 499

-wykaz (analiza szczegółowa szkód) k.627-630,648

E. M.w dniu 21 kwietnia 2005 roku zakupiła samochód marki (...)od K. T.. Korzystała z samochodu samodzielnie i nigdy nie wyjeżdżała nim do W.. Wiosną 2005 roku M. W.kupił od E. M.kilkuletni samochód (...)nr rej. (...). Nie przerejestrowując go pojechał nim do W.i tam przekazał go S. T.razem z dokumentami. Nie sporządził umowy kupna - sprzedaży, gdyż umowę tę miał zawrzeć S. T.. Stąd nie dokonał wyrejestrowania i ponownej jego rejestracji w Polsce. W ten sposób pomógł mu w spreparowaniu fałszywej dokumentacji wypadkowej. Z tej dokumentacji wynikało, że E. M.uderzyła w samochód marki (...)nr rej. (...)prowadzony przez obywatelkę włoską S. B., powodując u niej uszkodzenia ciała.

Na podstawie tej dokumentacji wprowadzono w błąd przedstawiciela ubezpieczyciela i usiłowano wyłudzić nienależne odszkodowanie w wysokości nie mniejszej niż 50.000 euro, stanowiących równowartość 202.000 zł. Szkodę zgłoszono pismem z dnia 10 lipca 2006 roku skierowanym do (...)w M.. Pismem z dnia 17 grudnia 2007 roku skierowanym do (...)w V.wskazano pełnomocnika upoważnionego do odbioru odszkodowania w imieniu rzekomej pokrzywdzonej i wezwano adresata do wypłaty odszkodowania.

Dowód:

-wyjaśnienia oskarżonego M. W.k. 97-99,100-101,102-105,106-108,109-112,113-115,116-120,121-123,124-126

-zeznania E. M.k. 992, 974 - 975, 995 - 999, 1166 - 1168(akt III K 155/14)

-kopie materiałów postępowania wyjaśniającego przeprowadzonego przez (...)w W.dotyczące zdarzenia spowodowanego przez E. M.k.832 - 894 (akt III K 155/14)

-dokumentacja dotycząca pojazdu marki (...) nr rej. (...) k. 896 - 898(akt III K 155/14)

S. W.- ojciec W. W.wiedząc, że oskarżony zajmuje się oszustwami ubezpieczeniowymi przekazał mu dane osobowe W. W.w zamian za kwotę 1000 zł. S. W.pozostawał bez pracy i chciał w ten sposób zarobić. Oskarżony przeznaczył je do spreparowania nieprawdziwej dokumentacji powypadkowej, wykorzystanej następnie w trakcie ubiegania się o wypłatę nienależnego odszkodowania. Z dokumentacji wypadkowej wynikało, iż w dniu 16 listopada 2004 roku w miejscowości (...)na terytorium W., kierujący samochodem (...), nr rej. (...)W. W.miał potrącić rowerzystę obywatela włoskiego M. S., zam. (...). Kierujący zawiózł poszkodowanego do szpitala. W toku postępowania odszkodowawczego poszkodowany korzystał z pomocy pełnomocnika C. A., (...).

Na podstawie tej dokumentacji wprowadzono w błąd przedstawiciela ubezpieczyciela i usiłowano wyłudzić nienależne odszkodowanie stanowiące równowartość kwoty 53.189,50 zł zgłaszając szkodę poprzez przedłożenie dokumentów w styczniu i lutym 2005 roku

Roszczenie odszkodowawcze zostało odrzucone przez (...), albowiem z informacji pogotowia wezwanego do poszkodowanego wynikało, że spadł on z drzewa.

W. W. nie brał udziału w opisanym zdarzeniu komunikacyjnym, a podpisy o treści jego imienia i nazwiska na dokumentacji zostały nakreślone przez inną osobę. W wyniku badań pismoznawczych nie ustalono, by autorem zabezpieczonych dokumentów sporządzonych pismem odręcznym był W. W.

S. W. zmarł 5 września 2005 roku.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego M. W. k. 97-99, 100-101, 102-105, 106-108, 109-112, 113-115, 116-120, 121-123, 124-126

- zeznania W. W. k. 500, 501 – 502

- sprawozdanie z badania pisma z dnia 21 października 2009 r. k. 503 – 524

- kopie materiałów postępowania wyjaśniającego przeprowadzonego przez (...) w W. dotyczące zdarzenia spowodowanego przez W. W. k. 525 – 551

- dokumentacja dotycząca pojazdu marki (...) nr rej. (...) k. 552 – 564

- wykaz (analiza szczegółowa szkód) k. 631-634, 648

M. W. był kolegą ze szkoły syna A. S., który jest mieszkańcem G.. W marcu 2005 roku M. W. zaproponował A. S., by ten w zamian za 1000 zł przekazał mu dane dotyczące jego samochodu marki (...) o nr rej. (...) oraz swoje dane personalne. A. S. wyraził na to zgodę, przekazując powyższe dane oraz podpisując pismo sporządzone przez M. W.. Podobnie jak w innych przypadkach dokumenty przekazał S. N. tej podstawie zgłoszono szkodę powstałą w wyniku rzekomego zdarzenia mającego polegać na tym, że w dniu 2 listopada 2004 roku w miejscowości S. S. we W. A. S. miał potrącić w/w samochodem obywatela włoskiego A. D. D.. W rzeczywistości A. S. nie uczestniczył w takim zdarzeniu i nigdy nie był we W.. Żądanie wypłacenia odszkodowania zgłoszono do U. C. I. w M. i (...) pismem z dnia 4 marca 2005 roku. We wniosku o wypłatę nienależnego odszkodowania posłużono się polisą (...) nr (...). Ostatecznie odszkodowania nie wypłacono, zaś na jego poczet (...) utworzyło rezerwę finansową w wysokości 50 000 euro, co odpowiadało kwocie 204 575 zł.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego M. W. k. 97-99, 100-101, 102-105, 106-108, 109-112, 113-115, 116-120, 121-123, 124-126

- zeznania A. S. k. 565 - 566, 567 – 568

- kopie materiałów postępowania wyjaśniającego przeprowadzonego przez (...) w W. dotyczące zdarzenia spowodowanego przez A. S. k. 569-575

- dokumentacja dotycząca pojazdu marki (...) nr rej. (...) k. 576 – 587

- wykaz (analiza szczegółowa szkód) k. 635-636, 648

M. W. sporządził pisma z dnia 27 stycznia 2005 roku (jedno sporządzone odręcznie, a drugie pismem maszynowym) z podpisami „M. W.” oraz dokument w formie druku „potwierdzenie okoliczności wypadku przez sprawcę szkody” z dnia 9 maja 2005 roku.

Na tej podstawie zgłoszono szkodę powstałą w wyniku rzekomego zdarzenia mającego polegać na tym, że w dniu 16 grudnia 2004 roku w miejscowości A. na terytorium W. kierujący samochodem marki (...), M. W. na skutek utraty

panowania nad pojazdem kilkakrotnie dachował i uderzył w wysepkę ronda. Nie zgłoszono zdarzenia żadnej służbie publicznej. Na skutek wypadku obrażeń ciała mieli doznać pasażerowie C. P.i C. D. '. C. P.trafiła na izbę przyjęć szpitala o godz. 4.01 podając, że brała udział w zdarzeniu drogowym bez udziału osób trzecich w miejscowości A., a C. D. 'o godz. 5.40, podając, że brał udział w zdarzeniu drogowym bez udziału osób trzecich w miejscowości A.. Ubezpieczającym pojazd był M. W..

Na podstawie tej dokumentacji wprowadzono w błąd przedstawiciela ubezpieczyciela i usiłowano wyłudzić nienależne odszkodowanie w wysokości stanowiącej równowartość kwoty 101.557 zł.

Oskarżony nie znał osobiście C.M. P., a dane tej osoby dał mu S. T.. Treść pisma odręcznego sporządził osobiście, a dane tej rzekomej pokrzywdzonej w wypadku spisał z dokumentu napisanego pismem drukowanym z datą 27 stycznia 2005 roku, które wcześniej podpisał. Te dokumenty sporządził we W., w kancelarii u S. T., w jego obecności. Napisał je po dacie 27 stycznia 2005 roku, jak przyjechał z powrotem do W., albowiem w czasie zaistnienia tego rzekomego wypadku nie przebywał na terytorium W.. Był w Polsce, gdyż pod koniec listopada 2004 roku urodził mu się syn. Dokumenty te złożył we W.w dniu 1 lutego 2005 roku. Za poświadczenie nieprawdy w dokumentach niczego nie dostał, za takie przysługi S. T.umożliwił mu zamieszkanie u siebie.

Mający siedzibę w pobliżu miejsca zdarzenia karabinierzy nie odnotowali takiego wypadku. Zarządca ronda nie zgłosił żadnych szkód.

Dowód:

-wyjaśnienia oskarżonego M. W.k. 97-99,100-101,102-105,106-108,109-112,113-115,116-120,121-123,124-126

-kopie materiałów postępowania wyjaśniającego przeprowadzonego przez (...)w W.dotyczące zdarzenia spowodowanego przez M. W.k. 26-77

- zgłoszenie szkody k.638

M. W.przyznał się do wszystkich zarzucanych mu aktem oskarżenia czynów. Wyjaśniał zgodnie z ustalonym stanem faktycznym w sprawie.

Dowód:

-wyjaśnienia oskarżonego M. W.k.97-99,100-101,102-105,106-108,109-112,113-115,116-120,121-123,124-126

M. W.był uprzednio karany.

Dowód:

-dane o karalności k.79-80

Sąd nadto zważył:

Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego pozwoliła sądowi przyjąć, że M. W.jest sprawcą i winnym popełnienia wszystkich zarzucanych mu, a zarazem przypisanych w części dyspozytywnej wyroku przestępstw. Jego sprawstwo i wina nie budzą jakichkolwiek wątpliwości wobec jasnego i szczerego przyznania się przez niego do tych czynów oraz złożenia szczegółowych wyjaśnień, w których w sposób logiczny i wyczerpujący opisał okoliczności z tym związane. Wyjaśnienia te są ze sobą zbieżne, spójne i wzajemnie się uzupełniają. Zbieżne są one także z dowodami w postaci zeznań świadków P. S., Ł. B., A. J., I. W., R. G.,E. M., W. W., A. S.

Dodatkowymi dowodami niezbieżnymi świadczącymi o sprawstwie i winie oskarżonego są kopie materiałów postępowania wyjaśniających przeprowadzonych przez (...), a dotyczących rzekomych wypadków drogowych, jakie miały mieć miejsce na terenie W. z udziałem oskarżonych, jak również innych osób, dokumentacja pojazdów, które w tych

rzekomych zdarzeniach drogowych miały uczestniczyć, opinie biegłego z zakresu badań pisma. Wszystkie te dowody wzajemnie się zazębiając, tworzą logiczną, zwartą całość, a zatem szersze dywagacje na ten temat wydają się zbędne.

Swoim zachowaniem się M. W. dopuścił się trzech ciągów przestępstw określonych w art. 91 § 1 kk – jednego, który obejmuje dwa czyny z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk, drugiego, obejmującego pięć występków z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk oraz dwa występkę z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk oraz trzeciego, który obejmuje trzy czyny z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk .

Jednocześnie Sąd dokonał stosownej zmiany opisów czynów w ten sposób, że:

-odnośnie czynów opisanych w punktach I i X części wstępnej wyroku przyjął, że zostały one dokonane w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, a pierwszy z nich był popełniony w okresie od dnia 2 marca 2005 roku do dnia 12 lipca 2005 roku, natomiast drugi w styczniu i lutym 2005 roku, sformułowania: „Ł. B.” i „Ł. B.był” zastąpił sformułowaniami: „określonej osoby” i „określona osoba była”, sformułowania: „W. W.” i „S. W.” zastąpił sformułowaniami: „określona osoba” i „określonej osoby” - a sformułowanie: „był” w tym drugim zarzucie zastąpił sformulowaniem: „była”, nadto skreślił sformułowania „G. G.” i „M. S.” oraz w określeniu czasu drugiego fikcyjnego zdarzenia zastąpił datę 29 marca 2005 roku datą 16 listopada 2004 roku,

-odnośnie czynów opisanych w punktach II, III, VI, VIII, IX, XI i XII części wstępnej wyroku, przyjął, że zostały one dokonane w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, pierwszy z nich był popełniony w dniu 2 maja 2005 roku, drugi z nich został popełniony w dniu 21 stycznia 2005 roku, trzeci z nich został popełniony w dniu 8 lutego 2005 roku, czwarty z nich został popełniony w dniu 29 kwietnia 2005 roku, piąty z nich został popełniony w okresie od dnia 10 lipca 2006 roku do dnia 17 grudnia 2007 roku, szósty z nich został popełniony w dniu 4 marca 2005 roku, siódmy z nich został popełniony w okresie od dnia 27 stycznia 2005 roku do dnia 1 lutego 2005, sformułowania: „A. J.był”, „R. J.był”, „Z. W.(...) był”, „R. Z.był”, „A. S.(...) był” zastąpił sformulowaniem: „określona osoba była”, sformułowania: „M. Z.” i „E. M.” zastąpił sformulowaniem: „określonej osoby”, sformulowanie: „pieszego A. P.” zastąpił sformulowaniem: „motorowerzystę”, sformulowanie: „A. D. A.” zastąpił sformulowaniem: „pieszy”, sformulowanie: „P. C. M.i D. C.” zastąpił sformulowaniem: „określone osoby”, skreślił sformułowania: „R. L.”, „M. R.”, „S. B.”, „A. D. D.”, kwotę 106.772 złotych zastąpił kwotą 102.775 złotych,

-odnośnie czynów opisanych w punktach IV, V i VII części wstępnej wyroku przyjął, że zostały one dokonane w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, pierwszy z nich był popełniony w okresie od dnia 5 października 2004 roku do dnia 23 marca 2005 roku, drugi z nich był popełniony w okresie od dnia 26 listopada 2003 roku do dnia 20 grudnia 2004 roku, trzeci z nich był popełniony w okresie od dnia 21 października 2004 roku do dnia 3 lutego 2005 roku, sformułowanie: „P. S.był” zastąpił sformulowaniem: „określona osoba była”, skreślił sformułowania: „R. D. D.”, „V. F.”, a sformułowania: „G. B.” oraz „S. K.i A. P.” zastąpił sformulowaniami: „inna osoba” oraz „innymi osobami”.

Eliminacja wymienionych imion i nazwisk wynika z faktu, iż do opisu zarzucanych oskarżonemu przedmiotowych czynów te dane nie są konieczne. Natomiast ich usunięcie wynika z sytuacji tych osób, bowiem zamieszczenie tego rodzaju danych w treści niniejszego wyroku (a ściśle w części dyspozytywnej) wskazywałoby na sprawstwo i winę tych osób przypisaną im w procesie, który przecież nie jest prowadzony przeciwko nim.

Natomiast wymieniona w czynie II kwota 106.772 została wpisana omyłkowo zamiast kwoty 102.775 zł co wynika nie tylko z dokumentacji odszkodowawczej zawartej w aktach sprawy, ale także treści tego samego zarzutu skierowanego przeciwko innej osobie. Z kolei zmiana dat popełnienia czynów wynikała z analizy akt odszkodowawczych, gdzie z dokumentów dotyczących poszczególnych zdarzeń wynika, kiedy dokładnie zostały sporządzone, a następnie przedłożone w celu wypłaty odszkodowania.

Sąd, akceptując wniosek Prokuratora, skierowany w trybie art. 335 § 1 kpk, wymierzył M. W. kary pozbawienia wolności za poszczególne ciągi przestępstw (dodatkowo za jeden z nich grzywnę), a także karę łączną w ustalonej z nim wysokości uznając, że kary te (co dotyczy również kary łącznej) są w pełni proporcjonalne do stopnia społecznej

szkodliwości przypisanych mu czynów, uwzględniają stopień jego zawinienia oraz powinny w sposób należyty spełnić swe zadania tak w zakresie prewencji szczególnej jak i ogólnej. Dla M. W. zarówno kary jednostkowe jak i kara łączna winny zaś przede wszystkim stanowić skuteczną dolegliwość i sprawiedliwą odpłatę za dokonane przez niego przestępstwa oraz powinny przyczynić się w miarę możliwości do jego resocjalizacji oraz skłonienia do przestrzegania porządku prawnego. Sąd podzielił także uzgodniony przez Prokuratora z oskarżonym wniosek co do warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej względem niego kary łącznej pozbawienia wolności, albowiem jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy tryb życia, mimo uprzedniej karalności, uzasadniają przypuszczenie, że w przyszłości będzie przestrzegał porządku prawnego i nie popełni ponownie przestępstwa, a cel orzeczonej względem niego kary łącznej pozbawienia wolności zostanie osiągnięty pomimo jej niewykonania. M. W. wyznaczono stosowny, również uzgodniony z nim aż 8-letni okres próby (art. 343 § 2 pkt 2) kpk), co powinno pozwolić na skuteczną kontrolę jego przyszłego zachowania się oraz zapobieżenie jego powrotowi na drogę przestępstwa.

Sąd na podstawie art. 72 § 1 kk zobowiązał oskarżonego M. W. do naprawienia części szkody przez zapłatę na rzecz (...) S.A. w W. kwotę 10.000 zł w terminie 2 lat od dnia uprawomocnienia się wyroku.

W tym zakresie Sąd całkowicie przychylił się do uzgodnionego w tym zakresie z oskarżonym wniosku Prokuratora uznając, że orzekanie względem M. W. naprawienia szkody w całości tj. w zmodyfikowanej przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego kwocie 1.785.129,90 zł byłoby rażąco niesprawiedliwe. Przede wszystkim, jak wynika z poczynionych ustaleń beneficjentem wyludzonych pieniędzy był de facto obywatel włoski S. T.. Sam oskarżony był jedynie ogniwem biorącym udział w procederze, jego rola – choć bardzo istotna - nie była rolą kluczową.

Gdyby zasądzić od oskarżonego kwotę stanowiącą równowartość wyrządzonej szkody, zostałby on potraktowany jako jedyny jej sprawca, a tak w istocie nie było. Sąd zobowiązując oskarżonego do naprawienia szkody powinien także kierować się zasadami prawa cywilnego dotyczącymi ustalenia wielkości szkody majątkowej, biorąc także pod uwagę stopień przyczynienia się oskarżonego do jej powstania. Zastosowanie przez Sąd środka probacyjnego jakim jest obowiązek naprawienia szkody powinno w jak najpełniejszy sposób zabezpieczyć w postępowaniu karnym interesy pokrzywdzonego, uwzględniając przy tym jednak zasady odpowiedzialności indywidualnej każdego ze współsprawców. W piśmiennictwie i judykaturze przyjmuje się (choć jest to zasada odnosząca się do obowiązku naprawienia szkody określonego przepisem art. 46 kk, zastosować ją można per analogiam), że w wypadku skazania osób współdziałających w przestępstwie sąd powinien orzec wobec każdego z nich obowiązek naprawienia szkody stosownie do udziału w wyrządzonej szkodzie (pro rata partae). Według uchwały SN z dnia 13 grudnia 2000 roku (I KZP 40/00, OSNKW 2001, nr 1–2, poz. 2) „Podnosi się w doktrynie, że bardziej uzasadnione (z uwagi na zasadę indywidualizacji odpowiedzialności karnej) jest orzekanie obowiązku naprawienia szkody w częściach równych od każdego ze współdziałających lub stosownie do udziału każdego z nich w wyrządzonej szkodzie (Marek, Oczkowski (w:) System, 2010, s. 719-720).” (vide: Patrycja Kozłowska-Kalisz, Komentarz do art. 46 Kodeksu karnego, Stan prawny: 2013.01.01)

Do tego możliwość wyegzekwowania od oskarżonego żądanej kwoty, stanowiącej niebagatelną sumę wydaje się być mało prawdopodobna. Warto również podkreślić, że pokrzywdzony ma prawo domagać się od oskarżonego swoich roszczeń na drodze procesu cywilnego, co ułatwia fakt związania sądu cywilnego z mocy art. 11 kpc prawomocnym wyrokiem skazującym w niniejszej sprawie karnej.

Sąd na podstawie art. 63 § 1 kk zaliczył oskarżonemu M. W. na poczet orzeczonych kar grzywny oraz pozbawienia wolności okres tymczasowego aresztowania od dnia 6 kwietnia 2010 roku do dnia 21 maja 2010 roku przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm dziennym stawkom grzywny oraz jednemu dniowi kary pozbawienia wolności, a zatem na poczet kary grzywny zaliczył 20 (dwadzieścia) dni tymczasowego aresztowania, a resztę tymczasowego aresztowania zaliczył na poczet kary pozbawienia wolności.

Na podstawie § 14 ust. 7 w zw. z § 2 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej

udzielonej z urzędu – j. t. Dz. U. z 2013 roku, poz. 461 - Sąd zasądził od oskarżonego M. W. na rzecz oskarżyciela posiłkowego (...) S.A. w W. wydatki w kwocie 3.600 (trzech tysięcy sześciuset) złotych.

Sąd na podstawie art. 627 kpk oraz art. 2 ust. 1 punktu 5) ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (j. t. Dz. U. nr 49 z 1983 roku, poz. 223 ze zm.) zasądził od oskarżonego M. W. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe z tytułu wydatków w kwocie 388 (trzystu osiemdziesięciu ośmiu) złotych oraz z tytułu opłaty w kwocie 400 (czterystu) złotych.